„U g a l a“ andis 1935/36 143 etendust (neist 56 maal) 32 316 vaatajale, lavastades peamiselt draamasid, aga pisut ka laste- ja noorsoonäidendeid ja operette. Juhiks oli A. Mering, sügisest alates E. Tinn, dekoraatoriks J. Kangilaski. „Ugala“ kunstiline suund tundub eriti küpsena.

N a r v a t e a t r i etenduste arv ulatus 110-le aastas, vaatajaid 28 810. Operett oli ülekaalus. Juhiks oli viimaseil aastail F. Pettai, kes kevadel lahkus Valka. Uueks juhiks sai A. Lääne. Dekoraatoriks on V. Peil.

„E n d l a“ andis 1935/36 89 etendust 27 587 vaatajale, peaasjalikult sõnalavastusi. Juhiks oli E. Lemmiste. Sügisel pidas „Endla“ 25 a. juubelit, mispuhul ka seal tõsteti maja ümberehitamise küsimus, milleks riigivanem juubelikingina annetas 10 000 kr.

Võrus töötav „K a n n e l“ otsustas 1936. a. sügisest töötama hakata elukutselise teatrina E. Pärgmäe juhtimisel. Pool-elukutseline teater töötas veel Kuressaares R. Kuljuse juhtimisel ja uuesti elustatud Valga „Säde“ F. Pettai juhatusel.

Mainitud 8 kutselist teatrit ühes Võru „Kandlega“ on 1935./36. hooajal andnud kokku 121 uut ja 49 korduslavastust, seega üldsummas 170 lavastust. Etendusi on olnud 1512. Vaatajaid sõnalavastustel 318 625, oopereil 43 831, operettidel 121 633, tantsuetendustel 12 320, laste- ja noorsooetendustel 24 653, kokku 521 062. Omatulu saadud Kr. 313 523,97, riigilt ja omavalitsustelt Kr. 283 875,44.

Tartus teotsev Tartu Draamateatri Seltsi Näitekunstistuudio jõudis lõpule näitekunsti õpilaste 2½ aastat kestnud teoreetilise ettevalmistamisega. Praegu on käimas praktikaaasta ja on esinetud mitme õppelavastusega.

1936. a. suvel toimus paar vabaõhuetendust: Tallinnas kanti 1500 tegelasega ette soome-ugri kultuurkongressi puhul H. Visnapuu „Tõivupüha“ ja Otepääl etendati R. Kangro-Pooli „Otepää all“.

Maa lavaharrastuse suunast ja elavusest tunnistab algupäraste lavatükkide üllatav menu. Mõnd tüki (näit. T. Braksi „Tantsuprofessorit“ jm.) on lühikese ajaga mängitud üle 400 korra. Aga ka kõige värskem repertuaar maalavade jaoks on enamasti vilets ja sisult-laadilt jantlik. Ometi on Haridusliidu kursused ja elukutseliste teatrite rohked ringreisietendused maa lavamaitset kindlasti kultuuristanud. Igatahes on publiku erksus lava jaoks võidetud.

Meie lavakunsti pidevaks puuduseks loetakse endiselt halba diktsiooni. Teine häda on kohaste ruumide puudumine nii linnas kui maal. Suurist teatreist

Eesti kroonika 1936, lk. 115